

Kære pædagogiske assistenter

Tillykke med uddannelsen.

Tillykke med at I har valgt at uddanne jer.

Tillykke med at I er de første, som gennemfører den Pædagogiske Assistent Uddannelse .

Også tillykke med, at I udover at have taget en kompetencegivende pædagogisk uddannelse, får titlen pædagogisk assistent.

Og jeg vil bede jer huske på, at en uddannelse ikke er noget man får – det er noget man tager ...

I er de første pædagogiske assistenter, og det er rigtig dejligt at få lov til at være med til at fejre jeres eksamener og afslutning på jeres uddannelsesforløb.

Dejligt ... fordi det at tage en uddannelse er en vigtig begivenhed, som skal anerkendes for den præstation det er – og dejligt ... fordi FOA og 3F i samarbejde med KL og Danske Regioner har været med til at ændre PGU'en til pædagogisk assistent, og derfor er jeg stolt og glad for at være med her i dag.

Da vi skulle i gang med at ændre PGU'en, var der mange ting, som vi gerne ville gøre på en ny måde. For sådan er det jo med uddannelser, de har brug for ændringer og fornyelse, for verden omkring dem står aldrig stille.

Vi fik gjort praktikperioden længere, og vi fik ændret på fag og lagt et helt nyt fag ind. Alt sammen blev gjort ud fra ideen om at skabe en uddannelse, som ville give kompetencer til "at gøre pædagogik". Hvad betyder det så, "at gøre pædagogik"?

For mig betyder det, at man kobler teori og praksis på en måde, som sætter den enkelte i stand til, gennem refleksion, at skabe et pædagogisk tilbud, som tager udgangspunkt i den borger, det barn, den unge eller voksne, som man arbejder med.

At gøre pædagogik vil sige, at man har en praktisk tilgang til faget, som selvfølgelig er funderet i teoretisk viden, men som altså handler om at gå ud og gøre noget, med dem som faget tager sit udgangspunkt i, nemlig: borgeren, barnet, den unge eller den voksne.

I min optik er det pædagogiske fag kendetegnet ved, at man skaber noget i fællesskab, at man gennem en pædagogisk overvejelse og med udgangspunkt i det menneske man står overfor, bruger sin teoretiske og praktiske viden til at skabe netop den udvikling,

**Afslutning 23. Oktober 2008 for Pædagogiske assistenter
Festtale holdt af forbundssekretær ved FOA, Nanna Højlund**

forandring eller oplevelse, som man i sin professionalitet er bevidst om.

Det kan være, at gøre noget som skaber sproglig udvikling, det kan være at gøre noget som skaber et pædagogisk tilbud, hvor også de utrygge børn føler sig trygge, eller det kan være at gøre noget, som handler om at give børn, unge og voksne lyst til at bruge deres krop.

Definitionen af pædagogik er i ordbogen: at opdrage.

Pædagogen er altså den, der opdrager.

Så I skal ud og gøre opdragelse.

Heldigvis har opdragelsen mange facetter og en af dem, som jeg især finder vigtig er dannelse.

At hjælpe et andet menneske til at danne sig er en meget vigtig opgave, for hvis ikke man får dannet sig selv, hvordan skal man så møde verden?

Dannelse handler om at få kompetencer, men også om relationer mellem barn og barn og mellem barn/voksen eller voksen/voksen. Uden en relation til det menneske man vil udøve sit pædagogiske fag i forhold til, så skabes der ingenting.

Udover pædagogik har vi i uddannelsen lagt vægt på formidling og psykologi.

Relationer skabes ofte gennem samtale eller ved at gøre noget sammen. Det kan være gennem bevægelse, at man pludselig oplever at komme tæt på et andet menneske og den relation er det, som det hele bygger på.

Jeg bruger ofte betegnelsen relationsfag, for det er så vigtigt at understrege, at relationen og det at kunne mestre relationer er grundstammen i vores uddannelse. En pædagogisk assistent skal kunne indgå i relationer og samtidig være professionel, og det er slet ikke så enkelt som det lyder ...

At jeres fag er pædagogik, er I nok ikke i tvivl om, og jeg håber, I vil møde den pædagogiske udfordring, med jeres nye uddannelse, som en god ballast.

At I vil huske på, at være stolte af at I har taget en uddannelse, og at I vil inspirere andre til at give sig i kast med projektet, at lære noget nyt.

Et projekt, som for jer er en noget I har gjort, men for mange andre er det en høj og uoverkommelig mur, som de skal til at klatre over. Vi har nemlig brug for, at rigtig mange af dem der arbejder som pædagogmedhjælpere, dagplejere og omsorgsmedhjælpere i dag – får mod på at tage en pædagogisk assistent uddannelse.

Afslutning 23. Oktober 2008 for Pædagogiske assistenter
Festtale holdt af forbundssekretær ved FOA, Nanna Højlund

Og så er det altså sådan nogle som jer, de allerførste pædagogiske assistenter, som for alvor kan være dem der åbner øjnene for at uddannelse kan være interessant, udfordrende og udviklende – og ikke kun skræmmende og uopnåeligt.

At I vil være dem, der giver den opbakning til andre vil være rigtig vigtig. Og så en anden lille bøn jeg har til jer – når nu de første ordinære elever kommer på jeres arbejdsplads, så får vi brug for jer som vejledere – for hvem er mere kompetent til at vejlede andre, der er ved at tage en pædagogisk assistent uddannelse end netop jer?

Så jeg håber at I vil tage den opgave på jer.

At I vil være de uddannelsesambassadører, som vi har brug for.

Men nu skal dagen i dag jo ikke kun handle om alt det, som jeg håber at I vil være med til i fremtiden. I dag er det jo en festdag, som handler om det, som I har opnået, om den uddannelse, som I har taget.

Og jeg vil endnu en gang ønske jer alle sammen tillykke med uddannelsen.

I er de første, som opnår titlen pædagogisk assistenter, og jeg er sikker på at I har arbejdet hårdt for det.

Så jeg er glad og stolt på jeres vegne.

Så på vegne af alle os, som har lavet uddannelsen, vil jeg gerne ønske jer tillykke med uddannelsen og tillykke med titlen.